

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1921-1924 : Ep. L
45 - 104

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka, Lunn 27. 9. 1927.

Käraste vän!

Så tråkigt, att du har varit sjuk.
Det var väl de 13 föredragen. Det
var ju också, att runta väl mycket i
politik, man kan bli sjuk för mindre.

Tack så mycket för telefonsamtal
och brev. Så förferligt smält, att du
såg på den gamla klockan åt mig. Det
var ett ganska förvädligt brev, som
fröken Gullström skrev till mig. Gay
har annars hört, att han skall vara

en hyggelig människa, så utö jag trodde,
att han var att lita på. Apropos
om underverknaude os brev, så Rau-
ske att det vare bäst, att du sände hit
sådana, som det inte är någon bristka-
met, så att jag får underverkna själva.

Kanske att någon av korrespondenterna
annars kunne underfund med krypt.
Jag menar, att det kunde tas illa opp.

Det har nog inte hänt så mycket na-
dan jag skrev sist. Det har varit en
deputation inne i Karlstad för att
ytterligare verka för vår vägfråga och
landshövdingen hade sagt, att fröken
Lagerlöf hade skrivit ett väldigt bra brev
om saken. De kunna komma gynnansit ständ
och villig att befördna våra intressen.

Det är dels fråga om att få bort de omöj-
liga backarna mellan Kil och Bärsviken,
som ligga inom Kils distrikt, och som den
na församling utkar att bygga om, dels vilja
vi ha en anriber från Euterwikk till Karl-
stad, men där ha vi återigen räkat på
Kils distrikt, som har något genocufart.

Det är ju för galeit och det var om detta
jag skrev. Om vi fånga bort backarna,
kunde vi ju alls inte behöva para till luns.
Vi kunde hemta våra resande i Kil, de tre
milern betyda ju ingenting, om bara nå-
gen vare bra. Denna backar trämas som
ett hinder, en riktig barriär nu sedan
bilarnas tid har kommit. Jag tror, att
hela backarna skulle leva upp, om de Rau-
me bort. Du leva vi på hoppet en tid.

På lördag varo vi naturligtvis i Sune på
begravningen. Det var samling i Fröken
Systrens kasseri. Man var glad, att
få litet varmt i sig, ty luften var rö. De
levande systarna gräto mycket. Ingrid hade
blivit dålig av någon mat och fått kräk-
ningar, men hade inte tålt detta utan hjärtat
hade slutat att arbeta. Det var mycket djup
och uppriktig sorg. Jag gissar, att Anna och
Glada, som äro starka viljor, inte ha så lätt
att dra jämt, och då har Ingrid gått medliden
emellan. Elovssons hade fått 25000 Kr. i
present av en bror och för detta köpt en
praktig villa i Ängelsberg för 13500.

24/9 1924

Det var ju en förstklassig affär.

På söndag lade jag mig till sängs och åt varm nyätk och skorpor hela dagen för att få lugn med magkatarrer. Det är så utmärkt potatis i år, så märkvärdigt hård och fast, kanske det är den, som man ger i det orkat med. Nu äter jag mas, och all slags oskyldig mat. Jag känner mig allt bättre. Jag var så bra, att jag läste nästan all slags föda. Troligen är det förklaring, som väldat, att det enda kunnit tillbaka. Nu går jag i två par yllebyxor och kan knappt röra mig, men allt är bättre än katarrer. Jag tittar på min flaskka saltkyra, men det är så förfärligt att ösa i mig så mycket vatten. Buss smulla, då jag dricker vatten.

och som och nödtrögen.

Det var nog icke många konstade väders var
vi hålla på att skära huvre, som
visselriggen icke är mogen, men som
förväntas skala mogna, medan den står
på snes. Det är ju underligt, att vi ännu
icke haft någon nattfrost. Korna går
ute, det växer bra på de avslagna vallarna.
Det är icke på långt när så släddigt, som
förra hösten.

Men, som jag skrifvar i samråd
där sedan.

Om väntar vi icke världens under-
gång mer i år, ty nu äro alla farliga
data passerade. Men nog är det ett
märkvärdigt väder i denna del av värl-
den, så höftiga oväder. I näropps
bläste ett tråkigt oväder utaför Johans
med dunder och brak, så att de trodde
att det stora ägarblikket var inne. Sam-
ma dag fana 10 ljus-stolpar utskulle. Vi leva
alltjämt i märker -

Om tror jag du vet megafär hur vi ha det,
och därpå härlar jag med många goda lösnin-
gar och böu om hjälp med denna besvärna